

5. Żarliwa modlitwa o miłosierdzie dla oprawców (Łk 23,33-34)

K. Bądź uwielbiony Panie, Jezu Chryste, który objawiłeś nam Ojca bogatego w miłosierdzie.

W. Odkupicielu człowieka, prowadź nas drogami Miłosierdzia.

Z Ewangelii św. Łukasza (Łk 23, 33-34).

„Gdy przyszedli na miejsce zwane «Czaszką», ukrzyżowali tam Jezusa i złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. Jezus zaś mówił: «Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią». A oni rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając losy”.

Z wysokości krzyża, jeszcze przed otwarciem Jezusowego serca, z którego wypłynęły dla całego świata strumienie miłosierdzia, płynie wielkie błaganie w intencji oprawców o dar przebaczenia i opamiętania. Oni w tych godzinach poniżenia Jezusa są przecież najbliżej Jego serca, i choć są sprawcami tego dramatu, pozostają jednak w zasięgu wielkiego błagania, jakie Zbawiciel kieruje w stronę Ojca: „Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią”.

FRAGMENT DZIENNICZKA

„Dziś odwiedziła mnie pewna świecka osoba, przez którą miałam wielkie przykrości, która nadużyła mojej dobroci, kłamiąc wiele rzeczy. W pierwszej chwili, gdy ją zobaczyłam, ścięła mi się krew w żyłach, gdyż stanęło mi wszystko przed oczyma, co przez nią wycierpieć musiałam (...). Ale w jednej chwili stanęło mi miłosierdzie Boże przed oczyma i postanowiłam tak z nią postępować, jakby postąpił Jezus, będąc na moim miejscu. Zaczęłam z nią rozmawiać łagodnie (...). Wtem usłyszałam te słowa: *Cieszę się, żeś postąpiła jako prawdziwa córka moja. Bądź zawsze miłosierna, jako Ja miłosierny jestem. Kochaj wszystkich z miłości ku Mnie, choćby*

największych wrogów, aby się mogło w całej pełni odbić w sercu twoim miłosierdzie moje” (Dz. 1694–1695).

ROZWAŻANIE

”Chrześcijańskie przebaczenie nie oznacza po prostu tolerancji, ale jest czymś więcej. Nie jest równoznaczne z zapomnieniem o złu ani też – co byłoby jeszcze gorsze – z zaprzeczeniem zła. Bóg nie przebacza zła, ale przebacza człowiekowi i uczy nas odróżniać sam zły czyn, który jako taki zasługuje na potępienie, od człowieka, który go popełnił, a któremu On daje możliwość przemiany. Podczas gdy człowiek skłonny jest utożsamiać grzesznika z grzechem, zamykając przed nim wszelką drogę wyjścia, Ojciec niebieski zesłał na świat swego Syna, aby otworzyć wszystkim drogę zbawienia. Tą drogą jest Chrystus: umierając na krzyżu odkupił nas z naszych grzechów. Ludziom wszystkich czasów Jezus powtarza: ja cię nie potępiam, idź i nie grzesz więcej. (...) Potrzebne jest dziś chrześcijańskie przebaczenie, które daje nadzieję i ufność, a zarazem nie osłabia walki ze złem. Trzeba udzielać i przyjmować przebaczenie. Człowiek jednak nie będzie zdolny przebaczyć, jeśli najpierw nie pozwoli, by Bóg mu przebaczył, i nie uzna, że potrzebuje Jego miłosierdzia. Będziemy gotowi odpuścić winy innym tylko wówczas, gdy uświadomimy sobie, jak wielka wina została odpuszczona nam samym”.

(Jan Paweł II, Anioł Pański, 29.03.1998).

Święty Boże,

Święty mocny,

Święty nieśmiertelny,

zmiłuj się nad nami

i nad całym światem.